

KOEN ZIT OP DE POEN

(Gustav sitzt auf heissen Kohlen)

Blijspel in drie bedrijven

door

GUDRUN EBNER

vertaling

Huib Drukker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KOEN ZIT OP DE POEN – GUSTAV SITZT AUF HEISSEN KOHLEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GUDRUN EBNER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2007 Reinehr-Verlag, D-64367 Mühlthal

Copyright: © 2007 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Koen: waard van het eetcafé, dat betere tijden gekend heeft en duidelijk een vrouwenhand mist; hij trouwens ook

Esther: zijn behulpzame zus; op het eerste oog een helleveeg, op het tweede een warm meelevend mens, met het hart op de juiste plek

Cilly: vlotte jonge meid; niet op d'r mondje gevallen en een beetje leven in de brouwerij brengend

Sam: onbetrouwbare gemelijke kruimeldief, waarop maar één woord van toepassing is: gajes

Keet: zijn vriendin, niet bijster snugger en van dezelfde komaf

Pierre: chefkok bij Koen en verpersoonlijking van de Franse levensstijl; nukvig, maar ook gevat

Wout: politiemans van het type vriend en helper; jong, dynamisch en succesvol

Emillio: met zijn zwart gestreept kostuum, vilthoed en flonkersieraden, de maffioos ten voeten uit

Moniek: charmant, maar ietwat melancholiek vrouwtje, gewend de dingen des levens te nemen zoals ze zijn

Sybrand: correcte goedgeklede en innemende verschijning, maar helaas met een slecht geweten

DECOR:

Het verhaal speelt in een eetcafé, er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links voren deur naar het toilet. Ernaast het caféraam, waarvoor overgordijnen. In de korte kant rechts voren deur naar de keuken. Ernaast deur naar privé. De brede achterwand is als volgt ingedeeld. Helemaal rechts een kleine tapkast. Deze is weinig functioneel, dus er hoeft geen tap aanwezig te zijn. Erachter moet zich gemakkelijk een persoon kunnen ophouden. Tegen de achterwand wat flessen drank en glazen. Direct naast deze tapkast tegen de achterwand een kleine kast met rookartikelen, t.w. slossen sigaretten en kistjes sigaren. Het is een dichte kast met een enkele of dubbele deur, waarop 'n sleutel steekt. Helemaal links een hoekbank, die ook een klein stukje van de korte kant links in beslag neemt. De zittingen van deze bank moeten omhoog geklapt kunnen worden, zodat er iets in verstopt kan worden. Tussen tapkast en hoekbank in is de ingang tot het café. Als de hoekbank bezwaarlijk is, mag het ook een brede bank tegen de achterwand zijn. Ook het raam en de ingangsdeur mogen van plaats wisselen. Dat is allemaal afhankelijk van de toestand ter plekke. De open ruimte wordt gevuld door enkele tafeltjes met stoelen. Er dient een draagbare telefoon voorhanden te zijn, met telefoonboek, er hangt een ingelijste foto aan de muur, waarop enkele personen - hoeven niet herkenbaar te zijn - en op de deuren kunnen opschriften als privé, keuken en toilet aangebracht worden.

(het toneel is zo te zeggen donker, het gordijn voor het caféraam niet gesloten; de buitendeur wordt, duidelijk hoorbaar, met een sleutel geopend; twee gestalten komen, schijnend met hun zaklantaarns, binnensluipen; ze zijn buiten adem; ze dragen alle twee een plastic zak van een modeboetiek met een Italiaans klinkende naam en een van hen draagt ook nog een diplomatenkoffertje)

Keet: *(zwaar ademend)* Sammie, als ze ons te pakken krijgen, zijn we zwaar de pineut!

Sam: *(ook buiten adem)* Cool blijven, Keet. Ze kennen ons immers niet en kunnen net zo min weten, dat we hier zitten.

Keet: De inbraak in die boetiek was trouwens toch al geen goed idee van je. Daar hadden ze alleen maar spullen voor modesletjes en niets voor mensen van ons kaliber.

Sam: Loop niet te zaniken. Wat wilde je nou, poen of kleren?

Keet: Eigenlijk allebei. En wat hebben we nu? Twee plastic zakken met waardeloze rommel en een koffertje, waarvan we niet eens weten wat erin zit. En dan de schrik. Ik hoor dat oud wijf nog schreeuwen: Help, politie! Inbrekers!

Sam: Ja ja, maar ondertussen zitten we hier zo veilig als wat. Een geluk, dat Koen nog steeds met z'n gebroken poot in het ziekenhuis ligt en ik, met vooruitziende blik, zo clever ben geweest de sleutel mee te nemen, die m'n zus nog had vanuit de tijd, dat ze de boel hier nog een beetje schoon hield. Maar wacht, laten we eerst even het gordijn dichttrekken, *(voegt de daad bij het woord)* Het hoeft ons hier niemand te zien. *(draait de schakelaar om, het toneel wordt nu normaal verlicht; de ruimte ziet er onderkomen uit, geen kleedjes op de tafels, overal rommel, een echte varkensstal; Sam gaat met de spullen naar de hoekbank, neemt plaats)* En zorg jij nu maar eerst eens voor 'n fles jenever en 'n paar glaasjes, zodat we de schrik een beetje kunnen wegspoelen.

Keet: *(haalt het gevraagde achter de tapkast, gaat bij hem zitten, schenkt)* Nou dan, gezondheid! *(beiden drinken)* Ha, dat was nodig.

Sam: Zo, en nu zullen we toch maar eens kijken wat we buit hebben gemaakt. *(haalt uit de eerste zak een veren boa, gooit die op de tafel)* Ajakkes, wat is dat voor 'n weerzinwekkend iets?

Keet: Een veren boa. Daar kan ik Ireen 'n plezier mee doen. De meisjes in de Rode Lantaarn gebruiken dat soort dingen vaak bij het strippen.

Sam: *(graait nu in beide zakken, legt nog enkele kledingstukken en wat goedkope bijoutherieën op tafel, teleurgesteld)* Alles goedkope

troep, Keet. Dat hebben we er inderdaad niet zo goed vanaf gebracht.

Keet: Zei je "we"? Laat me niet lachen man. Wie heeft daar lopen graaien?! Ik ben alleen maar meegegaan om te helpen en omdat jij de baas bent.

Sam: (*wrevelig*) Ja ja, het is al goed. Ik weet zelf ook wel, dat het een miskleun was. Dat hoef je niet nog eens extra dik te onderstrepen. (*is al bezig het koffertje open te maken*) Laten we maar eens kijken wat hier in zit. (*het deksel springt open, onthutst*) Goeiegenade! Keet, moet je zien!

Keet: (*perplex*) Nee, het zal niet waar zijn! Sam, dat zijn van die momenten, waarop je beseft, dat ons beroep toch ook wel z'n mooie kanten heeft.

Sam: Gossie zeg, hiermee kunnen we het een poosje uitzingen.

Keet: (*dromend*) Dat had mijn vader nog moeten kunnen meemaken, dat zijn dochter op een dergelijke wijze carrière zou maken.

Sam: (*zorgelijk, nadenkend*) Niettemin, Keet, ik zit daar aan iets te denken... Weet je, het is toch eigenlijk niet normaal te noemen, dat een boetiek in deze omgeving zoveel omzet heeft, dat er een koffer met geld aan overblijft.

Keet: Dat zeg je nu wel, Sammie, maar ik denk, dat die Italiaanse spullen toch niet zo goedkoop zullen zijn.

Sam: (*hem gaat 'n licht op*) Italiaanse spullen? Hemeltje, ja, dat was een Italiaanse boetiek! (*springt op*) Keet, we moeten zo vlug mogelijk van die poen af en dan maken, dat we hier vandaan komen!

Keet: Maar hoezo, Sammie? Slaan we eindelijk de slag van ons leven en dan wil jij weer van 't spul af. Het zou toch zonde zijn!

Sam: (*smekend*) Keet, begrijp je het dan niet? Dat was een Italiaanse winkel en dit koffertje stond er zomaar voor het grijpen! Ik zweer het je, dit geld is eigendom van de Italiaanse maffia, dat kan niet anders! (*stopt weer alles in de plastic zakken terug*)

Keet: Oké, maar je zei zonet zelf, dat niemand ons kent.

Sam: Keet, dat zegt nu niets meer. Wie de maffia de voet dwars zet, verkeert in levensgevaar. Die gasten schieten je eerst aan flarden en beginnen dan pas vragen te stellen. Luister, we moeten alles laten verdwijnen. (*brenkt de fles met glaasjes al achter de tapkast*) Die zakken nemen we mee en dumpen ze in de gracht. Maar met dat koffertje ga ik niet over straat. De inhoud daarvan is veel te heet en moet eerst afkoelen. We verstoppen het hier ergens, vertellen niemand iets, leggen ons oor bij de penoze te luisteren, en zodra we weten, dat er geen gevaar dreigt, halen we de buit weer op.

(kijkt om zich heen) Blijft alleen de vraag waar we ermee moeten blijven.

Keet: *(doelt op deur toilet)* In de stortbak van de weecee soms?

Sam: Een koffer met geld? Jij moet je eens laten nakijken. *(zijn oog is inmiddels op de kast naast de tapkast gevallen)* Hier, in de kast met rookartikelen, dat lijkt me wel wat. *(heeft koffertje gesloten, staat er al mee bij de kast, ontsluit de deur)* Ja, dit is het! Zo veilig als wat! *(haalt een aantal kistjes sigaren en sloffen sigaretten uit de kast, zet of legt koffertje erin, zet de dozen en sloffen er weer voor, sluit de deur)* Zo, alweer 'n zorg minder. En kom, nu wegwezen! Morgen zien we wel verder. *(draait het licht uit, beiden af, met de zakken, men hoort de deur sluiten)* *(nu de voorhang heel even dicht, of, als de installatie ervoor beschikbaar is, het licht, na korte pauze, langzaam terug laten komen, om aan te geven, dat de nacht voorbij is; men hoort andermaal, dat de deur ontsloten wordt)*

Esther: *(met weekeindtas op van buiten, samen met Koen, die een been in het gips heeft en met behulp van 'n kruk loopt; zij kijkt misprijzend rond)* Wat 'n bende, *(naar het raam, trekt gordijn open)* en gelucht zou hier ook wel eens mogen worden!

Koen: *(probeert plaats te nemen op de hoekbank)* Oh oh, die verdomde poot van me!

Esther: Moet ik je soms ook nog een beetje beklagen? Hoe vaak heb ik je al niet bezworen deze gribus aan de kant te doen en een fatsoenlijke baan te zoeken? Maar met goede raad moet je bij broerlief niet aankomen. O nee! Eerst een gat in de dag slapen en zich hier dan, samen met allerlei bedenkelijke figuren tot diep in de nacht vermaken. Kaarten, gokken, zuipen en achter de vrouwtjes aanzitten. Dat is het hoogste goed van mijn broer.

Koen: *(heeft een stoel naar zich toe getrokken en daar z'n been op gelegd)* Luister, Esther, vóór je huwelijk met Sybrand was jij ook geen haar beter. De weg achter je was geplaveid met een aaneenschakeling van de meest ongelooflijke avontuurtjes. En omdat je toevallig met een gedegen ambtenaar getrouwd bent, hoef je nog niet neer te kijken op hen, die minder geluk hadden.

Esther: Men moet op tijd z'n keuze maken en dat is jou tot nu toe nog niet gelukt. *(strijkt ergens met 'n vinger over)* Kijk nou eens wat dat hier voor 'n smeerboel is. Heb je geen werkster meer?

Koen: Of ze hebben het na een week al bekeken, of ze zijn aan de drank geraakt, zoals de laatste, die Elvire.

Esther: Ik wil je graag helpen, Koen, zeker nu je gehandicapt bent, maar ik vraag me af waar ik beginnen moet. Nu ziet het er nog erger uit dan de laatste keer toen ik hier grote schoonmaak heb

gehouden. Ik vraag me af hoe je in die vuiligheid kunt leven. *(af in keuken)* Vroeger was je lang niet zo'n viespeuk!

Koen: *(gelaten)* Dat zusterje van mij. Altijd een en al bezorgdheid om me, maar wel zo bezig als de pest. En Sybrand zal z'n lol ook wel met d'r op kunnen. Nochtans, wat waar is, is waar, ze heeft zich ontpopt als een vlijtige huisvrouw. En als er nu maar eens een paar kindertjes kwamen, zouden die scherpe kantjes er misschien ook nog wel af gaan.

Esther: *(terug uit keuken)* Dat de gezondheidsdienst hier nog niet heeft ingegrepen, is me een raadsel. In de keuken wordt net een kakkerlakkenfestival gehouden. Een broeiest van de ergste ziekten! En waar hangt monsieur Pierre uit, die kok van je?

Koen: Op het moment, dat ik naar het ziekenhuis werd gebracht, hadden ze hem net opgepakt wegens ongeoorloofd wapenbezit. Op de markt had hij een groenteboer met 'n revolver bedreigd, omdat die hem bij de neus wou nemen. *(grinnikend)* Maar het was slechts een speelgoedpistool en volgens mij hebben ze hem inmiddels alweer laten gaan. Ik denk, dat hij nu naar de markt is. Ik had immers gebeld, dat ik vanmorgen terug zou komen.

Esther: *(hoofdschuddend)* Neem me niet kwalijk, Koen, maar dat personeel van jou is een hoofdstuk apart. Een revolverheld als kok en een alcoholiste als werkster. Ik denk, dat hier nog wel het een en ander op me gaat afkomen. Maar nu ga ik eerst naar de winkel om iets voor het ontbijt te halen. *(af in keuken)* Maar dan moet ik wel een mandje hebben.

Koen: De winkel ligt hier gelukkig pal naast de deur.

Esther: *(komt vluchtend uit de keuken, met mandje)* Een muis, een muis! Help, help!

Koen: *(hompelend tot bij haar)* Rustig nu maar, Esther, rustig. Het is toch maar 'n onschuldig muisje en dat heeft nu de schrik van haar leven gekregen. Ga jij maar, dan zal ik proberen het te vangen.

Esther: *(hand op het hart, theatraal)* Ik, met m'n naastenliefde. Ik zou nu rustig op m'n gemak thuis kunnen zitten.

Koen: Had dat dan ook gedaan. Ik heb je al aan de telefoon gezegd, dat ik het wel alleen zou rukken.

Esther: Koen, je bent m'n enige broer en dan kan ik je toch niet aan je lot overlaten. Dat is nu eenmaal zusterliefde.

Koen: Die zusterliefde had je me ook per brief kunnen sturen.

Esther: *(helpt hem terug naar de bank)* Kom, jongen, ga nu maar weer rustig zitten. En voor die muis zal ik wel een val meebrengen.

Koen: Ja, dan ga maar, want het wordt ook zoetjesaan tijd. Ik verga van de honger.

Esther: *(al met mandje bij de deur)* Heb je soms nog een bijzondere wens?

Koen: Ja, breng me maar 'n salamiworst mee.

Esther: Doe ik, en met alle plezier. Ik ben uiteindelijk gekomen om je een beetje te verwennen, zodat je weer wat op krachten komt. *(op de sleutel van de deur doelend)* Ik zal nog maar even afsluiten. Zolang je alleen bent kun je toch geen bezoekers hebben. *(af, men hoort hoe de sleutel in het slot wordt omgedraaid)*

Koen: Eindelijk rust. *(hompelt naar de tapkast, schenkt zich 'n whisky, neemt 'n slok)* Ha, en nu nog zo'n heerlijke Braziliaanse stinkstok, dan is het ergste leed alweer geleden. *(heeft deur van de kast met rookartikelen opengetrokken, haalt enkele stoffen sigaretten en diverse kistjes sigaren tevoorschijn, dan)* Zie je wel, hier heb ik m'n speciale Braziliaantjes, hihhi. Goed genoeg versto... *(stokt)* En wat zullen we dan nu hebben? *(haalt koffertje tevoorschijn)* Dit is niet van mij. *(legt het op de tapkast, klapt het open, staat perplex)* Krijg nou wat! Een koffer met flappen! Wie mag die hier verstopt hebben? Pierre? Of wacht, Elvire misschien? Ik heb haar, vanwege dat stiekem gezuip, eruit geschopt en nu wil ze mij uit wraak bij het een of ander smerig zaakje betrekken. *(peinzend)* Maar nee, daarvoor is dit te groot. Gegarandeerd heet spul, anders zou de eigenaar 't hier niet verstopt hebben. Moet ik toch proberen erachter te komen wie dat kunstje geflikt heeft. *(kijkt zoekend rond)* Maar waar blijf ik nou met die handel? Als Esther hier tijdens de komende dagen de hele tent op z'n kop zet en dat koffertje ontdekt, zal ze me nooit geloven, dat ik het gevonden heb. *(pakt het koffertje)* Maar ik weet het al. *(hompelt ermee naar de hoekbank)* Ik stop het hier in de hoekbank en ga erop zitten. *(tilt de scharnierende zitting op en laat het koffertje eronder verdwijnen)* Zo heb ik de poen onder controle en kan ondertussen degene in het oog houden, die er uiteindelijk om zal komen. *(wil gaan zitten, stokt)* Verdomme, ik moet de zaak daar nog opruimen. *(hompelt terug naar de tapkast, haalt 'n sigaar uit z'n kistje, bergt alles weer op in de kast, deur dicht, pakt z'n whisky, hompelt terug naar de hoektafel, gaat zitten, steekt sigaar op)* Zo, die heb ik nu toch wel echt verdiend. *(heeft ze net aan, als de deur weer ontsloten wordt)* Jeetje, dat was op het nippertje.

Esther: *(op met mandje, waarin wat etenswaren, bovendien met een emmer, bezem en 'n fles reinigingsmiddel; ze wordt gevolgd door Pierre, met een tas vol groente en twee stokbroden onder de arm)* En zet er eens een beetje vaart achter, monsieur Pierre. Er gaat hier nu een andere wind waaien!

Pierre: Maar, madam Ester, iek ben niet ier om te maken alles skoon!
Iek ben monsieur Pierre, chef de cuisine van dit etablissement!

Esther: *(laat alles vallen, handen in de zij)* De wat ben jij? Je zou je beter chef de vieszak kunnen noemen! Je keuken is vergeven van het ongedierte en de vetzooi druipt van de muren! *(nikt op keuken)*
Vooruit, nok af, voordat ik echt kwaad wordt! Ik ben er ook zo en dan zullen we daar eens een schoonmaakoffensief starten, *(duwt hem richting keuken)* Hup hup, beweeg je eens, jij kakkerlakkentemmer!

Koen: Alsjeblieft, Esther, een beetje minder mag ook wel. Ik heb Pierre nog nodig.

Pierre: Madam Ester, zoals u aanslaat die toon tegen mij, ies niet correcte. Iek gewerkt ebben in die beste otels! Iek oef me niet te laten uitskelden door madam.

Esther: *(dreigend)* Monsieur Pierre, kom nu eindelijk eens in beweging, anders heeft je laatste uur hier geslagen! Je hebt er daarbinnen een zwijnenpan van gemaakt en gaat me helpen met het uitmesten. Hup, vooruit, wegwezen!

Pierre: Koen, iek blijven alleen uit liefde voor jou. Iek kan je niet laten alleen met deze furie. Mon dieu!

Koen: Dank je, Pierre. Dat zal ik nooit vergeten.

Esther: *(naar Koen toe, grist hem de sigaar uit z'n mond)* En "ik" zal niet vergeten, dat de dokter je het roken verboden heeft! *(naar de kast met rookwaren toe, trekt er de sleutel vanaf, steekt die bij zich)*
Hoogste tijd, dat hier orde op zaken gesteld wordt!

Koen: *(klaaglijk)* Oh nee, Esther, wat ben jij wreed. Gun je je arme broertje dan helemaal niets meer? *(Pierre staat meewarig het hoofd te schudden)*

Esther: *(heeft alle spullen weer opgepakt, richting keuken, tot Pierre)*
Maak alsjeblieft je mond dicht, ja! Het tocht hier! En allé, af in dat varkenskot van je!

Pierre: *(af in keuken)* Merde, suit alors! *(Esther met hem mee; Koen slaakt een zucht van opluchting, staat op het punt z'n whisky te drinken)*

Esther: *(weer terug met een krant, grijpt z'n glas)* En dit hier heb je nu ook niet meer nodig, we gaan eerst ontbijten. *(gooit ze voor hem neer)* Hier heb je de krant. *(terug naar keuken)* Lees maar zolang wat, want het zal nog wel even duren voordat ik het ergste aangekoekte vuil van de kopjes geschuurd heb. *(af)*

Koen: *(legt z'n been op de stoel)* Van wie Esther dat toch mag hebben? Bij ons thuis was niemand zo meedogenloos. *(leest)* Moet je nagaan. Tijdens de afgelopen weken is in deze omgeving

ingebroken bij het leven... de laatste maal in die Italiaanse boetiek. Dat moeten beslist beginnelingen geweest zijn. Iedereen weet toch, dat in dat snertzaakje niets te halen is. En na sluitingstijd zullen ze de kassa beslist... (*stokt, kijkt in de verte*) Kassa? (*klopt op de bank waarop hij zit*) Dit is pas kassa. Tjonge, ik zit op wie weet wat voor 'n kapitaal en zal er voorlopig ook nog niet vanaf komen. (*leest hoofdschuddend verder*)

Cilly : (*op van buiten*) Hay!

Koen: (*opkijkend*) Hay? Nee, zo vroeg op de morgen ben ik meestal nog vrij nuchter. Maar vertel eens, wat zou ik voor zo'n vlotte charmante jongedame kunnen betekenen?

Cilly : Ik heet Cilly en kom op die advertentie: "Nette hulp gevraagd in

gerenommeerd café-restaurant". (*kijkt om zich heen, sceptisch*) Nou ja, dat "gerenommeerd" lijkt me toch wel overtrokken.

Koen: Een beetje overdrijven hoort er nu eenmaal bij. Als er gestaan had "in een betere tijden gekend hebbende eetgelegenheid", zou u niet eens gekomen zijn.

Cilly : Dat is waar. Maar eh, is de baan nog vacant?

Koen: Ja, u bent de eerste die erom komt.

Cilly : Prima. Dan wil ik haar wel hebben.

Koen: Ho, ho, zo vlug gaat dat nu ook weer niet. Ik wil eerst wel eens weten waar u vandaan komt en of u ervaring hebt met dit werk.

Cilly : Ik ben hier bij m'n tante op vakantie, totdat ik ergens een passende betrekking kan vinden. En wat mijn ervaring betreft: ik heb al eerder in dit soort gelegenheden gewerkt, om m'n zakgeld een beetje op te pepen.

Koen: Nou, dan zou ik het er best mee eens kunnen zijn. (*al op weg naar keuken*) maar ik zal er toch even m'n zus bijhalen, want die moet meebeslissen. (*klopt op de deur, roept*) Hallo, daarbinnen, leven jullie nog?

Esther: (*in keukendeur, met schort voor, hoofddoek om en gummihandschoenen aan*) Wat moet je? Ik ben druk bezig en het ontbijt komt er zo aan. (*Koen doelt woordloos op Cilly*) Ach zo, klandizie, (*komt helemaal op*) Waarom zeg je dat dan niet meteen. (*tot Cilly*) Wat kan ik voor u doen?

Cilly : Mij aannemen als de nieuwe hulp.

Koen: Weet je, Esther, dit is Cilly. Ze wil graag 'n paar euro bijverdienen en is gekomen op de advertentie, die ik geplaatst heb.

Esther: (*de handschoenen uittrekkend*) Waar heb je het eigenlijk over?

Koen: Vóór ik naar het ziekenhuis moest heb ik Pierre nog vlug een advertentie laten opgeven voor 'n hulp. Totdat ik weer in staat ben te lopen, kan ik niet zonder. En jij hebt je handen immers meer dan genoeg vol, zodoende.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto